

Nem kerülök halállistára

Lackfi János íróval Koncz Tamás beszélget

Az utóbbi hónapokban főként meseköteteket, mesefordításokat publikáltál. Mikor jelenhet meg úgynevezett felnőtt köteted is?

Tavaly is, tavalyelőtt is volt sikeres felnőtt kötetem, igazán nem panaszkodom. Most október elején jelenik meg a *Három a magyar igazság!*, benne apró, hajmeresztő történetek életről, halálról, szerelemről. Köztük Csörömpő Mihály közrendőr jelentése egy balul elsült vadászatról, Hübinger Antal szobafestő tragikus kalandja a Bolygó Hollandival, Béla bá, a százhusz kilós angyal és a félelmetes jobbkeze, a nagykabátok hatalomátvétele Magyarországon, egy főnökét zsaroló beosztott terrorhadjárata, Angyal Bandi esete a vörösboros kólával, és egyéb valóságzagú sztorik...

Érvényes egyáltalán számodra ez a megkülönböztetés – ifjúsági vagy gyermek, és felnőtt irodalom?

Kellenek besorolások, műfajhatárok, többnyire érvényesek is, de az írók örömmel úzik a határsértés műfaját is. *Kapjátok el Tüdőgyuszt!* című zsványos-kamaszos kötetem felnőtt gyerekeknek és gyerekes felnőtteknek szól. Vörös Istvánnal közös könyvünk, a klasszikus gyerekverseket és átírataikat tartalmazó *Apám kakasa* jövő év elején jön ki új kiadásban, és kedvence minden korosztálynak. Most, karácsonyra a Kolibri kiadónál lát napvilágot *Szakimesék* című gyerekkötetem, ennek illusztrációit Margit lányom rajzolta. Az ebben szereplő figurák, konyhásnénik, fagyaltos kisasszonyok, postások, kukások, szobafestők minden kölkök kedvencei, de kalandjaikat nagyobbak is élvezhetik.

Hogyan fogadták olvasóid a magyarokról szóló ironikus trilógiát, magukra ismertek benne?

Nem panaszkodhatom, a *Milyenek a magyarok?* 2012-es, a *Milyenek még...* 2013-as, előbbinek húszezres, utóbbinak tízezres olvasótábor van, és rengeteg fellépésre is hívtak. Ettől még nem biztos, hogy jó könyvek, mindenkinek ajánlom, ellenőrizze olvasással! Arra számítottam, a kényes téma miatt lesznek, akik nem veszik a lapot, nem túrik a humorizálást, felkerülök pár halállistára, de nem, alig jött negatív visszajelzés.

Meglepő, de azt kell mondjam, a magyarok nagy része jól viseli a kritikát. Persze, igyekeztem nem kioktatóan, fölényesen fogalmazni, hiszen nem matróz vagyok az árbockosárban, aki mindent jobban lát, hanem csak egy botladozó magyar a többi között. A második kötet eleve úgy jött létre, hogy rengeteg olvasó mondta-írta: „főnök, jó a könyv, de ezt hallgassa meg, olyan sztorim van, le fog hidalni!” Vagyis történetek ezrei forognak közkézen! Muszáj volt még egyszer nekifutni...

A *Három a magyar igazsággal* tényleg lezárult ez a sorozat?

Egyelőre igen, amit az is mutat, hogy ezek másféle írások, inkább csak a helyszínekben, eseményekben jelenik meg Magyarország, nem tematizálva. Persze, nehéz lenne letagadni, hol játszódnak ezek az esetek: a BKV-hajú lányt kereső fiú ámokfutása, a turistalányokra specializálódott szépfíú románcia, a farkaskutyákkal teli mentőautó

érkezése, vagy a művészi gyereklopás. Bárhol történhetnek hasonlók, de ezeken rajta van itteni világunk pecsétje.

Mennyire tartod magadat olvasóbarát szerzőnek, akár szöveg szerint, akár személyesen?

A szerző az olvasó barátja, azt hiszem. Nagyon intim viszony ez, törekedni kell a megértésre. Néha rejtjelezéssel, találás kérdéssel, néha fanyar humorral, máskor egyenes beszéddel. Úgy kell jóban lenni az olvasóval (aki mindig csak egyetlen valaki, de összességében sok-sok személy), hogy elfogadjja, ha voltaképpen alaposan átverem.

Sőt, ez a becsapás éppen viszonyunk alapja, afféle nagyot mondó szélhámos az író, akinek mindig le kell vonni kicsit a szavaiból, de cserében a történetei talán érdekesek.

Ha a Garancsi-tóban valaki tízcentis halat fog, az nem túl olvasóbarát dolog, legfeljebb Facebook-ismerősei meg családjá bátorítják, hogy hajrá, fiú! (Persze ha Proust arra jön, ebből is lehet intenzív próza.) Ha kifog egy világháborús gránátot, és felrobban, az nem túl családbarát, de lehet izgalmas és hatásos. Ha viszont kifog egy bálnát, nagyobb, mint a tó, és nekilát egy baltával darabolni, utánfutón hazavinni, azt az olvasó gyomra csak piszkos jól megírva „veszi be”. Ha a tó a pecabotnál fogva berántja, és odalent a Titanic roncsának belsejében találja magát, az olvasó egy másik dimenzióba kerül. Olvasóknak írok, de többféleképpen, nem egyféle megoldókulcsot kell használni írásaimhoz.

Min dolgozol most?

Több mindenben, mesesorozaton, animációs filmforgatókönyvön, de főként arra készülök, hogy jövőre befejezzem a regényemet, amelyen már régebb óta dolgozom. Krimittörténetre alapozott könyv lesz, Brüsszelben, Budapesten és a Duna-kanyarban játszódik. A nyomozó fiatalember egyben zenész is, no meg szerelmes. Azt hiszi, leszámolt hazájával, de az utána nyúl, és visszarántja, azt hiszi, egyszerű bűnessel áll szemben, de az összefüggések mind ijesztőbbek lesznek. Hogy mire jut majd ezeknek az örvényeknek a partján, még én sem tudom...